

Мотиви към присъда № 17/16.11.2023г., постановена по нохд

№ 5/2023г.

С обвинителен акт Районна прокуратура гр.Перник е повдигнала обвинение против Цв. П. Б. от гр.Р., с адрес на пребиваване и адрес за призоваване в Ч. Република:....., с ЕГН: ***** за това, че за периода от 01.10.2015 г. до 17.12.2019 г., в гр.Радомир след като е осъден с Решение № ./17.09.2010 г. на Районен съд – Радомир, I-ви състав, постановено по гражданско дело №./2010 г., влязло в законна сила на 17.09.2010 г., да издържа свой низходящ - сина си Д. Цв.П., роден на . г., като заплаща месечна издръжка в размер на 150.00 лв. , чрез неговата майка и законен представител Пр. Д. М., съзнателно не е изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно 51 месечни вноски, от тях 50 по 150.00 лева и една месечна вноска от 82.11 лева, всичко възлизащи на обща стойност 7582.11 лева, като деянието е извършено повторно, след като Б.е бил осъден за престъпление по чл.183, ал.1 от НК с влязла в сила на 01.10.2012 г. Присъда № ./18.06.2012 г. по НОХД № ./2012 г. по описа на Районен съд – Радомир- престъпление по чл. 183, ал. 4 вр. ал. 1, вр. чл. 28, ал. 1 НК.

Със същия обвинителен акт РП-Перник е повдигнала обвинение против Цв. П. Б. за това, че за периода от 01.10.2015 г. до 13.04.2021 г., в гр.Радомир. след като е осъден с Решение № ./17.09.2010 г. на Районен съд – Радомир, I-ви състав, постановено по гражданско дело № ./2010 г., влязло в законна сила на 17.09.2010 г., с което е изменен размерът на издръжката, определен с Решение №./27.12.2004 г. по гр. дело № ./2004 г. на Районен съд – Радомир, да издържа свой низходящ – дъщеря си М.Цв. П., родена на 13.04.2003 г., като заплаща месечна издръжка в размер на 100.00 лева, чрез нейната майка и законен представител Пр. Д. М., съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно 67 месечни вноски, от тях 66 месечни вноски по 100.00 лева и една месечна вноска от 43.29 лева, всичко възлизащи на обща стойност 6643.29 лева, като деянието е извършено повторно, след като Б. е бил осъден за престъпление по чл.83, ал.1 от НК с влязла в сила на 01.10.2012 г. Присъда № ./18.06.2012 г. по НОХД № ./2012 г. по описа на Районен съд – Радомир-престъпление по чл. 183, ал. 4 вр. ал. 1, вр. чл. 28, ал. 1 НК.

Представителят на държавното обвинение поддържа обвинителния акт и предлага на подсъдимия да се наложи наказание по повдигнатите обвинения „лишаване от свобода“ за срок от шест месеца с приложение на разпоредбата на чл. 66 ал. 1 от НК, като изтъпяването на наказанието бъде отложено за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила, както и да бъде присъединено към него наказанието „обществено порицание“.

Подсъдимия Б. не се явява в с.з. Производството по делото е разгледано в условията на чл.269 , ал.3, т.4 от НПК в неговоо отсъствие и в присъствие на адвокат-защитника му адв.Д. Цв.от Пернишката адвокатска колегия. Адвокат-защитника на подсъдимия в хода на съдебните прения изразява становище за постановяване на осъдителна присъда по отношение на подзащитния й, като моли наказанието, което ще наложи съда да бъде «лишаване от свобода» с приложение на разпоредбата на чл.66, ал.1 НК.

Радомирския районен съд след като взе предвид становището на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 14 и 18 от НПК намери следното:

Обвиняемият Цв. П. Б., ЕГН: ***** , е роден на .. г. в гр. Радомир. Същият е без данни за трудова ангажираност на територията на Република България, с регистриран постоянен адрес в Република България: гр. Р., ж.к. „М.“ № ., ет. ., ап. ., с адрес на пребиваване и адрес за призоваване в Ч. република:.....у, с телефонен номер за връзка: +....., осъждан.

На 29.09.2001 г. Пр. Д. М. и подсъдимия Б. сключили граждански брак като по време на брака на Пр. М. и Цв. Б. се родили двете им деца – Д. Цв. П. (роден на . г.) и М. Цв. П. (родена на 1. г.).

Впоследствие отношенията между Цветан Борисов и Пролетина Михайлова се влошили и през 2004 г. Михайлова подава молба до Районен съд – Радомир с искане да бъде прекратен брака ѝ с Борисов, като във връзка с исковата молба било образувано гражданско дело № 1058/2004 г. по описа на РС – Радомир и с Решение № 63 от 27.12.2004 г. по гр. Д. № 1058/2004 г., влязло в законна сила на 10.02.2005 г., Районен съд – Радомир прекратил брака между Михайлова и Борисов поради дълбоко и непоправимо разстройство на същия, и утвърдил постигнатото споразумение между страните. РС – Радомир, като е предоставил упражняването на родителските права върху Мариана Цветанова Петрова на Пролетина Михайлова и е осъдил Борисов да заплаща на детето си Мариана Петрова, чрез нейната майка и законен представител, ежесечна издръжка в размер на 50.00 лева до настъпване на обстоятелства, водещи до нейното изменение или прекратяване ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното ѝ изплащане. Със същия съдебен акт съдът е предоставил упражняването на родителските права върху роденото по време на брака дете Десислав Цветанов Петров на бащата Цветан Борисов и осъдил Пролетина Михайлова да заплаща на детето си Десислав Петров, чрез неговия баща и законен представител, ежесечна издръжка в размер на 50.00 лева до настъпване на обстоятелства, водещи до нейното изменение или прекратяване ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното ѝ изплащане.

През 2010 г. М. сезирала Районен съд – Радомир с искова молба, с която молела съда да постанови решение, с което да измени Решение № . от 27.12.2004 г. на РС – Радомир по гражданско дело № ./2004 г., влязло в законна сила на 10.02.2005 г., относно упражняването на родителските права върху Д.П. и подсъдимия бъде осъден да заплаща на сина си, чрез неговата майка и законен представител, ежесечна издръжка в размер на 150.00 лева. Със същата молба св. М. отправила искане до РС – Радомир да измени определената с Решение № . от 27.12.2004 г. на РС – Радомир по гражданско дело № ./2004 г. ежесечна издръжка на малолетната М. П., платима от подсъдимия, от 50.00 лева на 100.00 лева месечно. По повод така депозираната молба съдът с решение № . от 17.09.2010 г. по гр. дело № ./2010 г. по описа на РС – Радомир, влязло в законна сила на 17.09.2010 г., е предоставил упражняването на родителските права върху Д. Цв.П. на майката Пр. М. и е осъдил Цв. Б. да заплаща на сина си Д. П., чрез неговата майка и законен представител Пр. М., месечна издръжка в размер на 150.00 лева, считано от влизане на решението в сила до настъпване на обстоятелства, водещи до нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното изплащане. Със същия съдебен акт Районен съд – Радомир изменил размера на дължимата от подсъдимия месечна издръжка на дъщеря му М. Цв. П., като я увеличил от 50.00 лева на 100.00 лева месечно, считано от влизане на решението в сила, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до настъпването на обстоятелства, водещи до изменение или прекратяване на това задължение.

Тъй като Цв. Б. не заплатил нито една месечна вноска по издръжката на двете си деца в периода от влизане в сила на съдебното решение № ./17.09.2010 г. по гр. дело № ./2010 г. по описа на РС – Радомир до 17.05.2012 г., М. подава жалба до Районна прокуратура – Радомир /ТО-Радомир/ и впоследствие подсъдимия бил осъден за извършено от него престъпно деяние по чл. 183, ал. 1 от НК за неизпълнение на задължението си да издържа своите низходящи и с Присъда № ./18.06.2012 г., влязла в законна сила на 01.10.2012 г., по НОХД № ./2012 по описа на Районен съд – Радомир, изменена относно наказанието и потвърдена в останалата ѝ част с Решение № ./01.10.2012 г. на Окръжен съд – Перник по ВНОХД № ./2012 г. по описа на съда на Б. било наложено наказание „глоба“ в размер на 100 лева, която сума същият не заплатил.

През 2012 г. подс.Б. напуснал Република България и започнал работа в Ч.. република, докато св. М. и двете ѝ деца останали да живеят в гр. Радомир.

В периода от осъждането му с Присъда № ./18.06.2012 г. по НОХД №./2012 г. на

РдРС, влязла в законна сила на 01.10.2012 г. до септември месец 2015 г., включително, Б. заплащал редовно месечната издръжка на двете си деца чрез банкови преводи .

От октомври месец 2015 г. Цв. Б. отново спрял да заплаща месечните вноски по издръжката на двете си и за периода от 01.10.2015 г. до 17.12.2019 г. (датата, на която Д. П. навършил пълнолетие), и след като е бил осъден да издържа свой низходящ – сина си Д. Цв. П., чрез неговата майка и законен представител, Б. съзнателно не е изпълнил това свое задължение и не е заплатил повече от две месечни вноски за издръжката на детето си, а именно 51 месечни вноски, от тях 50 месечни вноски по 150.00 лева и една частична месечна вноска от 82.11 лева, възлизащи общо в размер на 7582.11 лева.

За периода от 01.10.2015 г. до 13.04.2021 г. (датата, на която М. Цв. П. навършила пълнолетие), и след като е бил осъден да издържа свой низходящ – дъщеря си М. П., чрез нейната майка и законен представител Цв. Б. съзнателно не е изпълнил това свое задължение и не е заплатил повече от две месечни вноски за издръжката на детето си, а именно 67 месечни вноски, от тях 66 месечни вноски по 100.00 лева и една частична месечна вноска от 43.29 лева, възлизащи общо в размер на 6643.29 лева. Борисов съзнателно не изпълнил тези си задължения,, тъй като той бил запознат с влезлия на 17.09.2010 г. в сила съдебен акт – Решение №. от 17.09.2010 г. по гражданско дело № ./2010 г. по описа на РС – Радомир, с който бил осъден да заплаща ежемесечна издръжка на детето си Д. П. в размер на 150.00 лева и ежемесечна издръжка на детето си М.П.в размер на 100.00 лева.

Така установената фактическа обстановка е безспорна и се потвърждава от всички събрани в хода на досъдебното производство гласни доказателства, приобщени в хода на съдебното дирене по реда на чл.281, ал.5, вр. ал.1 ,т.5 НК, които в своята съвкупност напълно си кореспондират и не си противоречат, поради което съдът им дава вяра, както и останалите писмени доказателства приобщени по реда на чл.283 от НПК и приложени по досъдебно производство №./2017 г.по описа на РУ на МВР гр.Радомир. Всички те си кореспондират по отношение авторството на деянието, механизма на извършването му и формата на вината , поради което съдът им дава вяра, а именно: показанията на свидетелите Пр.Д., Д. Цв. и М. Цв., събраните по ДП №./2017 г., по описа на РУ– Радомир писмени доказателства.

При така приетата за установена фактическа обстановка съдът намери, че с деянието си подсъдимия Ив. е извършил от обективна и субективна страна престъпления по чл.183 ал.4, вр. ал.1, вр. чл.28 ал.1 от НК.

От субективна страна деянието е извършено при условията на пряк умисъл-подсъдимият е съзнавал, че с неговото бездействие по отношение на цялостното изпълнение на задължението му за издръжка на малолетните си деца ще се стигне като резултат до неплащане на издръжката. Подсъдимият е в работоспособна възраст, полагал, труд и реализирал доходи, с които е бил в обективна възможност да обезпечи дължимата от него издръжка. Последното обуславя и наличието на умисъл в неговото поведение.

Причина за извършване на деянията от подсъдимия е липсата на отговорност и чувство за родителски дълг.

При определяне на вида и размера на наказанието за престъплението, за което подсъдимия бе признат за виновен, съдът взе предвид степента на обществената опасност на деянието и деца, подбудите за извършване на деянието и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Подсъдимият е полагал труд през целия инкриминиран период, в чужбина, той е в работоспособна възраст и е имал обективната възможност да заплаща издръжката на ненавършилите пълнолетие деца. В конкретния случай за престъплението по чл. 183, ал. 4 от НК съдът намери, че целите на чл. 36 от НК могат да бъдат постигнати с наказание, определено при условията на чл. 57, ал. 1, вр. чл. 54 от НК по по -леката алтернатива от лишаването от свобода, а именно – „пробация“. Съдът наложи на Б.. за всяко едно от извършените инкриминирани деяния на основание на основание чл. 183, ал. 4, вр. ал. 1 вр. чл. 28, ал. 1, вр. чл. 54 вр. чл. 57, ал. 1, вр. чл. 42"а", ал. 2, т. 1 и т. 2, вр. ал. 3

,вр.чл.42б, ал.1 и ал.2 от НК наказание "ПРОБАЦИЯ" със следните пробационни мерки: "Задължителна регистрация по настоящ адрес" с продължителност от 12 месеца с периодичност от два пъти седмично и "Задължителни периодични срещи с пробационен служител" с продължителност от 12 месеца, както и наказание "Обществено порицание, което да се изпълни чрез публикация в местно печатно издание. На основание чл.23, ал.1 от НК съдът определи на подсъдимия Цв. Б. едно общо най-тежко наказание "ПРОБАЦИЯ" със следните пробационни мерки: "Задължителна регистрация по настоящ адрес" с продължителност от 12 месеца с периодичност от 2 пъти седмично и "Задължителни периодични срещи с пробационен служител" с продължителност от 12 месеца. На основание чл.23, ал.2 от НК съдът присъедини наказанието ОБЩЕСТВЕНО ПОРИЦАНИЕ към така определеното най-тежко наказание, а именно: "ПРОБАЦИЯ".

На основание чл.189, ал.3 НПК съдът възложи на подсъдимия Б. направените по делото разноски в размер на 136,50 лева във фазата на досъдебното производство и 910.00 лева направени разноски във фазата на съдебното следствие.

Водим от гореизложеното съдът постанови диспозитива на присъдата си.

Районен съдия: